

til gravplads i skødet vil blive gjort klart og tydeligt opmærksom på, at gravpladsen vil kunne eksproprieres til andet formål, jf. ovennævnte besvarelse af S 673 og S 3856. Af svaret fremgik, at det ville man ikke, idet man ikke har til hensigt at understrege dette over for køberne af det pågældende areal – hverken mundtligt eller i skødet – idet de pågældende er borgere i Danmark og derfor naturligvis er bekendt med, at grundlovens bestemmelser er gældende uanset skødets formulering.

Det ville være ærgerligt, hvis køberne erhverver jordarealet i Brøndby i den fejlagtige tro, at de kan disponere over arealet »til evig tid«. Derfor er det en både fair, vigtig og relevant oplysning for køberne, at de er klar over, at dansk lovgivning giver mulighed for ekspropriation af arealet til andre formål, f.eks. til anlæg af en vej, installation af tekniske anlæg, boligområde, parkeringsplads eller andre samfundsnyttige formål.

Forslagsstillerne er bekendt med, at de mosaiske begravelsespladser i Danmark som udgangspunkt skal henligge til evig tid, og at dette hidtil ikke har givet anledning til problemer. Imidlertid er det mosaiske trossamfund af relativt beskeden størrelse og deres gravpladser af tilsvarende beskeden omfang, mens gravpladser for den muslimske trosretning vil tage et helt andet omfang. Senest er det fremgået af dagspressen, at der er 170.000 herboende muslimer, mens det af begrundelsen til spørgsmål S 673 fra august 1998 fremgik, at antallet dengang var 100.000.

Ud over de principielle bemærkninger omkring tilblivelse til etablering af en muslimsk gravplads i Brøndby giver aktstykket også anledning til bemærkninger omkring økonomien.

Sagen er, at Brøndby Kommune har ændret lokalplanen for det pågældende område fra at være byzoneareal og udlagt til offentlige formål, institutioner, plejehjem og lignende gode formål med en bebyggelsesprocent på 40, til at have et snævrere formål, nemlig gravplads med en bebyggelsesprocent på 1. Det betyder, at områdets værdi forringes væsentligt, og dermed forringes de samfundsopsparede værdier, som der er betalt og sparet op til via kommuneskatten.

I en sag fra Vejle Kommune for nogle år tilbage blev medlemmer af kommunalbestyrelsen dømt for at have solgt et kommunalt ejet areal for billigt til en erhvervsvirksomhed, der ønskede at bygge i kommunen. Det blev fastslået, at en kommune ikke lovligt kunne sælge kommunal jord til under markedsværdi.

Aktstykkets konstruktion går ud på, at Brøndby Kommune overtager arealet, der i dag ejes af Københavns Kommune, og at kirkeministeren i denne forbindelse bemyndiges til at betale Brøndby Kommune et beløb på mellem 3,0 og 21,5 mio. kr., som kan blive forskellen på det beløb, som køberne skal betale for gravpladsen, og det beløb, som er jordens reelle værdi. Denne lidt specielle transaktion dækker i virkeligheden over, at staten understøtter køberne med et tilsvarende beløb, fordi køberne ikke har penge til at betale den oprindelige markedsværdi for jorden.

Det er ikke rimeligt, at trossamfund på den måde kan få jord på særlig fordelagtige købsvilkår, og man kan med rette stille spørgsmålet: Vil andre, herunder andre trossamfund, kunne forlange at få tilbudt lige så fordelagtige overtagelsesvilkår for et stykke jord, som rettelig tilhører os alle sammen? Eller vil andre trossamfund, der findes her i landet, på samme måde kunne få omfattende statstilskud?

Skriftlig fremsættelse

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 6 om etablering af muslimsk begravelsesplads tilbage fra Finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 62).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.